

DLOUHÁ POVINNÁ MODLITBA

JEŽ SE MÁ PRONÁŠET JEDNOU ZA DVACET ČTYŘI HODIN

Ten, jenž si přeje pronést tuto modlitbu, nechť se postaví a obrátí se k Bohu, a když stane na svém místě, nechť pohlédne upřeně napravo a nalevo, jako by očekával milosrdenství svého Pána, Nejmilosrdnějšího, Slitovného. Poté nechť praví:

Ó Ty, jenž jsi Pánem všech jmen a Tvůrcem nebes! Úpěnlivě Tě prosím při Těch, již jsou Rozbřesky Tvé neviditelné Podstaty, Nejvznešenější, Přeslavný, učíš mou modlitbu ohněm, jenž spálí závoje, které mě oddělují od Tvé krásy, a světlem, které mne zavede k oceánu Tvé Přítomnosti.

Poté nechť pozvedne ruce v prosebné modlitbě k Bohu – budiž chválen a veleben – a praví:

Ó Touho světa a Milovaný národů! Vidíš, jak se obracím k Tobě, oprostěn od veškerého připoutání ke komukoliv krom Tebe, a držím se Tvého lana, jehož pohybem bylo vyburcováno celé stvoření. Jsem Tvůj služebník, ó můj Pane, a syn Tvého služebníka. Popatři na mne, jak stojím připraven činit dle Tvé vůle a touhy a nepřejí si nic kromě Tvého potěšení. Úpěnlivě Tě prosím při Oceánu Tvého milosrdenství a Denici Tvé milosti, nakládej se Svým služebníkem dle Svého přání a libosti. Při Tvé moci, jež je vysoko nade vši zmínku a chválu! Vše, co jsi zjevil, je touhou mého srdce a je milé mé duši. Ó Bože, můj Bože! Nehleď na mé naděje a skutky, pohleď raději na Svou vůli, jež obsáhla nebesa i zemi. Při Tvém Největším jménu, ó Ty Pane všech národů! Toužím jen po tom, po čem toužíš Ty, a miluji pouze to, co Ty miluješ.

Poté nechť poklekne, skloní čelo k zemi a praví:

Jsi vyvýšen nad vylíčení kohokoliv kromě Sebe samého a nad pochopení kohokoliv vyjma Sebe.

Poté nechť vstane a praví:

Učíš mou modlitbu, ó můj Pane, zřídlem živé vody, jež mi dá žít tak dlouho, jak jen potrvá Tvá svrchovanost, a dá mi zmiňovat se o Tobě v každém ze Tvých světů.

Poté nechť opět pozvedne ruce ve snažné modlitbě a praví:

Ó Ty, v odloučení od Něhož zjihly srdce i duše a ohněm Jehož lásky vzplanul celý svět! Úpěnlivě Tě prosím při Tvém Jménu, kterým sis podmanil celé stvoření, abys mi neodpíral to, co jest Tvého, ó Ty, jenž vládneš nade všemi lidmi! Vidíš, ó můj Pane, tohoto cizince, jenž spěchá do svého nejvznešenějšího příbytku pod nebesy Tvého majestátu a na posvátném dvoře Tvého milosrdenství, a vidíš, jak tento hříšník hledá oceán Tvého odpuštění a tento pokorný člověk dvůr Tvé slávy a tento ubožák třpytivou perlu Tvého bohatství. Máš pravomoc přikázat, cokoliv si přeješ. Dosvědčuji, že máš být chválen ve Svém konání, poslouchán ve Svých přikázáních a zůstat nespoután ve Svých rozkazech.

Poté necht' pozvedne ruce a třikrát opakuje Největší jméno. Poté necht' se skloní před Bohem – budiž požehnán a veleben – a s rukama opřenýma o kolena praví:

Vidíš, ó můj Bože, jak se v údech a končetinách mého těla probudil můj duch ve své touze Tě uctívat a v dychtivosti vzpomínat Tě a velebit; a vidíš jak svědčí o tom, co dosvědčuje Jazyk Tvého přikázání v království Tvé promluvy a v nebi Tvého poznání. V tomto rozpoložení Tě s láskou, ó můj Pane, úpěnlivě prosím o vše, co jest Tvého, abych mohl ukázat svou chudobu a velebit Tvou štědrost a Tvé bohatství a abych mohl vyhlásit svou bezmocnost a zračit Tvou sílu a moc.

Poté necht' vstane a dvakrát pozvedne ruce ve snažné prosbě a praví:

Není Boha krom Tebe, Všemohoucího, Přestědrého. Není Boha krom Tebe, Nařizovatele, stejně na počátku jako i na konci. Ó Bože, můj Bože! Tvé odpuštění mi dodává odvahy a Tvé milosrdenství mne posiluje a Tvé volání mě probudilo a Tvá milost mne pozvedla a zavedla k Tobě. Kdo však jsem já, abych se odvážil stát v bráně města Tvé přítomnosti nebo abych obracel tvář ke světům, která září z nebe Tvé vůle? Vidíš, ó můj Pane, toto ubohé stvoření, jak klepe na dveře Tvé přízně, a tuto pomíjivou duši, jak hledá řeku věčného života z rukou Tvé štědrosti. Tvé je nařízení po všechny časy, ó Ty Pane všech jmen, a má je odevzdanost a ochotná podřízenost Tvé vůli, ó Stvořiteli nebes.

Poté necht' třikrát pozvedne ruce a praví:

Větší je Bůh než všichni velcí!

Poté necht' poklekne, skloní čelo k zemi a praví:

Jsi příliš vysoko, aby chvála Tobě blízkých mohla vystoupit na nebesa Tvé blízkosti anebo aby ptáci srdcí Tobě oddaných dosáhli ke dveřím Tvé brány. Dosvědčuji, že jsi posvěcen nade všechny přídomky a svatý nade všechna jména. Není Boha krom Tebe, Nejvznešenějšího, Přeslavného.

Necht' se pak posadí a praví:

Dosvědčuji to, co dosvědčily všechny stvořené věci a Shromáždění na výsostech a obyvatelé všeho nejvyššího Ráje a za nimi samotný Jazyk velkoleposti z přeslavného Obzoru, že Ty jsi Bůh, že není Boha krom Tebe a že Ten, Jenž byl projeven, je Skryté tajemství, Drahocenný znak, Ten, Jímž se písmena slova BUĎ spojila a splynula v jedno. Dosvědčuji, že je to On, Jehož jméno bylo napsáno Perem Nejvyššího a jenž je zmíněn v Knihách Boha, Pána Trůnu na výsostech i dole na zemi.

Poté necht' se vzpřímeně postaví a praví:

Ó Pane všeho bytí a Majiteli všech věcí viditelných i neviditelných! Vnímáš mé slzy a vzdechy, jež pronáším, slyšíš má sténání, úpění a nárek mého srdce. Při Tvé moci! Má provinění mi zabránila, abych se Ti přiblížil, a mé hříchy mne vzdálily ode dvora Tvé svatosti. Tvá láska, ó

můj Pane, mne obohatila, zahubilo mne odloučení od Tebe a strávila mne vzdálenost od Tebe. Snažně Tě prosím při Tvých stopách v této poušti a při slovech „Tady jsem. Tady jsem“, jež Tví Vyvolení pronášeli v této nezměrnosti a při závanech Tvého Zjevení a při mírných váncích Úsvitu Tvého Projevu, abys stanovil, že budu moci patřit na Tvou krásu a zachovávat vše, co je ve Tvé Knize.

Poté nechť třikrát opakuje Největší jméno, skloní se, opře ruce o kolena a praví:

Chvála buď Tobě, ó můj Bože, že jsi mi pomohl, abych Tě vzpomněl a chválil, a dal jsi mi poznat Toho, jenž je Denicí Tvých znamení, a přiměl jsi mne, abych se sklonil před Tvým Panováním, pokoril se před Tvým Božstvím a uznal to, co vyslovil Jazyk Tvé velkoleposti.

Poté nechť se vzpřímí a praví:

Ó Bože, můj Bože! Můj hřbet se prohýbá pod břemenem mých hříchů a má nedbalost mne ničí. Kdykoliv uvažuji o svých špatných skutcích a o Tvé shovívavosti, srdce ve mně jihne a krev mi vře v žilách. Při Tvé kráse, ó Ty Touho světa! Stydím se k Tobě pozvednout tvář a mé toužící ruce se hanbí se vztáhnout k nebesům Tvé štědrosti. Vidíš, ó můj Bože, jak mi slzy brání, aby Tě vzpomenu a vynášel Tvé ctnosti, ó Ty Pane Trůnu na výsostech i dole na zemi! Úpěnlivě Tě prosím při znameních Tvého Království a při tajemstvích Tvého Panství, abys činil se Svými milovanými, jak přísluší Tvé štědrosti, ó Pane všeho bytí, a jak je hodno Tvé milosti, ó Králi viděného i neviděného!

Poté nechť třikrát opakuje Největší jméno, skloní čelo k zemi a praví:

Chvála buď Tobě, ó náš Bože, že jsi nám seslal to, co nás k Tobě přibližuje, a opatřils nás vším dobrým, jež jsi seslal ve Svých Knihách a Písmech. Úpěnlivě Tě prosíme, ó můj Pane, ochraňuj nás před zástupy planých přeludů a marných představ. Vpravdě, jsi Mocný, Vševedoucí.

Poté nechť pozvedne hlavu, posadí se a praví:

Dosvědčuji, ó můj Bože, to, co dosvědčili Tví Vyvolení, a uznávám to, co uznali obyvatelé všeho nejvyššího Ráje a ti, kdož krouží kolem Tvého mocného Trůnu. Tvá jsou království země i nebe, ó Pane světů!

STŘEDNĚ DLOUHÁ POVINNÁ MODLITBA JEŽ SE MÁ PRONÁŠET KAŽDÝ DEN RÁNO, V POLEDNE A VEČER

Kdo si přeje se modlit, nechť si umyje ruce a přitom, když se myje, nechť praví:

Posil mou ruku, ó můj Bože, ať se může chopit Tvé Knihy tak neochvějně, že nad ní zástupy světa nebudou mít pražádnou moc. Střež ji dále, aby neoprávněně nezasahovala do čehokoli, co jí nepatří. Vpravdě, Tys Všemohoucí, Nejmocnější.

A zatímco si myje tvář, necht' praví:

Obrátil jsem k Tobě svou tvář, ó můj Pane! Ozař ji světlem Svého obličeje. Ochraňuj ji pak před tím, aby se obracela ke komukoliv krom Tebe.

A poté necht' se postaví, obrátí se tváří ke Qiblih (Bod Uctívání, tj. Bahjí v 'Akká) a praví:

Bůh dosvědčuje, že není Boha kromě Něho. Jemu náleží království Zjevení a stvoření. V pravdě zjevil Toho, jenž je Úsvit zjevení, jenž promlouval na Sinaji, Jímž se rozzářil Nejvyšší obzor a promluvil Lotosový strom, za nějž nevede žádná cesta, a jehož prostřednictvím byla provolána výzva všem, kdož jsou v nebi a na zemi: „Hle, Vševlastníci přišel. Země a nebe, sláva a vláda náleží Bohu, Pánu všech lidí a Vlastníku Trůnu na výsostech i dole na zemi!“

Necht' se poté skloní, opře dlaně o kolena a praví:

Jsi povznesen nad moji chválu i chválu všech ostatních a nad vylíčení mé i všech, kdož jsou na nebi, i všech, kdož jsou na zemi!

Poté necht' se postaví, a s dlaněmi směřujícími vzhůru k tváři, necht' praví:

Nezklamej, ó můj Bože, toho, jenž se úpěnlivě prosícími prsty drží lemu Tvého milosrdenství a Tvé milosti, ó Ty, který jsi Nejmilosrdnější ze všech, již milost prokazují!

Necht' se poté posadí a praví:

Dosvědčuji Tvou jednotu a Tvou jednost, a že Ty jsi Bůh a není jiného Boha krom Tebe. Vpravdě jsi zjevil Svou Věc, naplnil Svou Smlouvu a dokořán otevřel dveře Své milosti pro všechny, kdo přebývají v nebi i na zemi. Požehnání a mír, pozdravení a sláva necht' spočinou na Tvých milovaných, jež proměnlivosti a nahodilosti světa nezastrašily před tím, aby se obraceli k Tobě, a již učinili vše, co mohli, v naději, že získají to, co Tvého jest. Tys, v pravdě, Vždy odpouštějící, Přestědrý.

(Pokud se někdo rozhodne, že namísto dlouhého verše pronese tato slova: „Bůh svědčí, že není jiného Boha kromě Něj, Pomocníka v nebezpečí, Sobě dostačujícího,“ bude to postačující. Podobně postačí, když se rozhodne, že vsedě pronese tato slova: „Dosvědčuji Tvou jednotu a Tvou jednost, a že Tys Bůh a není jiného Boha krom Tebe.“)

KRÁTKÁ POVINNÁ MODLITBA

JEŽ SE MÁ PRONÉST JEDNOU ZA DVACET ČTYŘI HODIN, A TO V POLEDNE

Dosvědčuji, ó můj Bože, že jsi mne stvořil, abych Tě znal a uctíval. Doznávám v tomto okamžiku svou bezmocnost a Tvou moc, svou chudobu a Tvé bohatství.

Není Boha krom Tebe, Pomocníka v nebezpečí, Sobě dostačujícího.